

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2021. január 27.*

„Fellebbezés – Verseny – Kartellek – Az elektromos kábelek európai piaca – A piac projektek keretében való felosztása – 1/2003/EK rendelet – A 23. cikk (2) bekezdése – Az egyik társaság jogsértő magatartásának a másik társaságnak való betudhatósága – A meghatározó befolyás tényleges gyakorlására vonatkozó vélelem – Egy másik társaság részvényeihez fűződő szavazati jogok 100%-át ellenőrző jogalany”

A C-595/18. P. sz. ügyben,

The Goldman Sachs Group Inc. (székhelye: New York [Egyesült Államok], képviselik: A. Mangiaracina avvocatessa és J. Koponen advokat)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2018. szeptember 21-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

az **Európai Bizottság** (képviselek: P. Rossi, C. Sjödin, T. Vecchi és J. Norris, meghatalmazotti minőségben)

alperes az elsőfokú eljárásban,

a **Prysmian SpA** (székhelye: Milánó [Olaszország]),

a **Prysmian Cavi e Sistemi Srl** (székhelye: Milánó)

(képviselek őket: C. Tesauro és L. Armati avvocati)

beavatkozó felek az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: A. Arabadjiev tanácselnök, A. Kumin, T. von Danwitz, P. G. Xuereb (előadó) és I. Ziemele bírák,

főtanácsnok: J. Kokott,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

* Az eljárás nyelve: angol.

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Fellebbezésével a The Goldman Sachs Group Inc. az Európai Unió Törvényszéke 2018. július 12-i The Goldman Sachs Group kontra Bizottság ítéletének (T-419/14, a továbbiakban: megtámadott ítélet, EU:T:2018:445) hatályon kívül helyezését kéri, amely ítéletben a Törvényszék elutasította az egyrészt az [EUMSZ] 101. cikk és az EGT-Megállapodás 53. cikke alkalmazására vonatkozó eljárásban (AT.39610 – „erősáramú [helyesen: elektromos] kábelek” ügy) 2014. április 2-án hozott C(2014) 2139 final bizottsági határozat (a továbbiakban: vitatott határozat) őt érintő részében történő megsemmisítése, másrészt pedig a vitatott határozatban vele szemben kiszabott bírság összegének csökkentése iránti keresetét.

Jogi háttér

- 2 Az [EUMSZ 101.] és [EUMSZ 102. cikkben] meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL 2003. L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.) 23. cikkének (2) bekezdése értelmében:

„A Bizottság határozattal bírságot szabhat ki a vállalkozásokra vagy vállalkozások társulásaira, amennyiben azok akár szándékosan, akár gondatlanságból:

a) megsértik a[z] [EUMSZ 101.] vagy [az] [EUMSZ 102.] cikk[e]t; [...]

[...]”

A pert megelőző eljárás és a vitatott határozat

- 3 A jelen eljárás érdekében a jogvita előzményei, amelyek a megtámadott ítélet 1–22. és 47. pontjában szerepelnek, a következőképpen foglalhatók össze.
- 4 A felperes, a The Goldman Sachs Group Inc. a fő globális pénzügyi piacokon kereskedelmi bankként és befektetési társaságként működő, az Egyesült Államokban letelepedett társaság. 2005. július 29-től 2009. január 28-ig a GS Capital Partners V alap (a továbbiakban: GSCP V alap) és más közvetítő társaságok révén a Prysmian SpA-nak, valamint az ez utóbbi társaság kizárólagos tulajdonában lévő leányvállalatnak, a Prysmian Cavi e Sistemi Srl-nek (a továbbiakban: PrysmianCS) – korábban Pirelli Cavi e Sistemi Energia SpA, később Prysmian Cavi e Sistemi Energia Srl – a közvetett anyavállalata volt. A Prysmian és a PrysmianCS két, Olaszországban letelepedett társaság, melyek együtt alkotják a Prysmian-csoportot, amely a tenger alatti és föld alatti elektromos kábelek ágazatának világszintű gazdasági szereplője.
- 5 Noha a felperes részesedése a Prysmian tőkéjében eredetileg 100%-os volt, e részesedés mértéke a 2005. szeptember 7-i és 2006. július 21-i két részesedésátruházást követően először 91,1%-ra, majd 84,4%-ra csökkent, 2007. május 3-ig, amikor a Prysmianban fennálló részesedések egy részét eredeti nyilvános ajánlattal bevezették a milánói (Olaszország) tőzsdén.

- 6 Az EUMSZ 101. cikk és az Európai Gazdasági Térségről szóló, 1992. május 2-i megállapodás (HL 1994. L 1., 3. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 52. kötet, 3. o.) 53. cikke alkalmazására vonatkozó eljárás befejeztével a Bizottság 2014. április 2-án meghozta a vitatott határozatot.
- 7 E határozat 1. cikkében a Bizottság megállapította, hogy a fellebbező és 25 másik társaság – ideértve a Prysmian-t és a PrysmianCS-t – az EUMSZ 101. cikkbe és az EGT-megállapodás 53. cikkébe ütköző egységes és folyamatos jogsértést megvalósító kartellben vettek részt a föld alatti és/vagy tenger alatti, nagyfeszültségű (igen nagy feszültségű) elektromos kábelek ágazatában.
- 8 A Bizottság a vitatott határozat 1. cikke (5) bekezdésének c) pontjában a fellebbezőnek mint a 2005. július 29. és 2009. január 28. közötti időszakban (a továbbiakban: a jogsértés időszaka) a Prysmian és a Prysmian Cavi e Sistemi Energia anyavállalatának a szóban forgó jogsértésért fennálló felelősségét állapította meg.
- 9 E tekintetben a Bizottság vélemezte egyrészt, hogy a Prysmian ezen időszakban meghatározó befolyást gyakorolt a Prysmian Cavi e Sistemi Energia piaci magatartására, másrészt pedig, hogy a fellebbező 2005. július 29. és 2007. május 3. között meghatározó befolyást gyakorolt a Prysmian, és ebből következően a Prysmian Cavi e Sistemi Energia piaci magatartására.
- 10 Továbbá a Bizottság a fellebbező és az e társaságok között fennálló gazdasági, szervezeti és jogi kapcsolatok elemzése alapján megállapította, hogy a fellebbező legalább a jogsértés időszaka alatt ténylegesen meghatározó befolyást gyakorolt a Prysmian, és ebből következően a Prysmian Cavi e Sistemi Energia piaci magatartására.
- 11 E körülmények között, ahogyan az a vitatott határozat 2. cikkének f) pontjából kitűnik, a Bizottság 37 303 000 euró összegű bírságot szabott ki a fellebbezővel szemben a Prysmiannal és a PrysmianCS-szel együttesen és egyetemlegesen.

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

- 12 A Törvényszék Hivatalához 2014. június 17-én benyújtott keresetlevéllel a fellebbező egyrészt a vitatott határozat őt érintő részében való megsemmisítése, másrészt a vele szemben kiszabott bírság összegének csökkentése iránti keresetet terjesztett elő.
- 13 A vitatott határozat megsemmisítése iránti kereseti kérelmeinek alátámasztása érdekében a fellebbező öt jogalapra hivatkozott a Törvényszék előtt, amelyek közül az első az EUMSZ 101. cikk és az 1/2003 rendelet 23. cikke (2) bekezdésének megsértésére, valamint téves jogalkalmazásra és nyilvánvaló mérlegelési hiba elkövetésére vonatkozott.
- 14 2015. június 25-i végzésével a Törvényszék engedélyezte a Prysmian és a PrysmianCS beavatkozását a Bizottság kérelmeinek támogatása végett.
- 15 A megtámadott ítéletben a Törvényszék a keresetet teljes egészében elutasította.
- 16 A Törvényszék lényegében úgy ítélte meg, hogy a Bizottság a 2005. július 29. és 2007. május 3. közötti időszakot illetően helyesen hivatkozott arra a vélelemre, hogy a felperes ténylegesen meghatározó befolyást gyakorolt a Prysmian és a Prysmian Cavi e Sistemi Energia piaci magatartására.
- 17 A Törvényszék szerint amikor az anyavállalatot illeti meg a leányvállalatának részvényeihez fűződő összes szavazati jog, különösen, ha ezenkívül az említett leányvállalat tőkéjében jelentős többségi részesedéssel is rendelkezik – amint a jelen ügyben is –, az említett anyavállalat olyan helyzetben van,

mintha e leányvállalat kizárólagos tulajdonosa lenne, így az anyavállalatnak lehetősége van arra, hogy meghatározza a leányvállalat gazdasági és üzleti stratégiáját, még akkor is, ha nem rendelkezik ez utóbbi vállalat alaptőkéjében kizárólagos vagy közel kizárólagos részesedéssel.

- 18 A Törvényszék ezenkívül úgy ítélte meg, hogy a Bizottság az alábbiakra támaszkodva hiba elkövetése nélkül állapíthatta meg, hogy a felperes meghatározó befolyást gyakorolt a Prysmian és a Prysmian Cavi e Sistemi Energia magatartására a jogsértés teljes időtartama alatt: először is a Prysmian különböző ügyvezető testületei tagjainak kinevezésére vonatkozó jogkör, másodszer a felperest megillető, a Prysmian részvényesi közgyűlésének összehívására vonatkozó jogkör, valamint a tisztségviselők, illetve az ügyvezető testületek egészének visszahívására irányuló javaslattevési jogkör, harmadszer a felperes „Merchant Banking” osztálya közvetlen befektetésekkel foglalkozó ágának („Principal Investment Area”, a továbbiakban: PIA) tisztségviselőit az ügyvezető testületeken belül megillető delegált jogkörök, és részvételük ez utóbbi stratégiai bizottságában, negyedszer az, hogy a felperes rendszeresen naprakésszé tételeket és havi jelentéseket kapott a Prysmiantól, ötödszer a Bizottság által a vitatott határozatban felsorolt azon intézkedések, amelyek azt kívánták biztosítani, hogy a felperes az eredeti nyilvános ajánlatot követően is döntő irányítással rendelkezzen, hatodszer azon bizonyíték, hogy a felperes olyan magatartást tanúsított, mint egy ipari tulajdonos.

A felek kérelmei a Bíróság előtt

- 19 A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;
 - egészben vagy részben (például 2007 májusától vagy 2007 novemberétől kezdődően, amikor a felperes és leányvállalatai csupán 45%-os, illetve 26%-os részesedéssel rendelkeztek a Prysmian tőkéjében) semmisítse meg a vitatott határozat 1–4. cikkét a fellebbezőt érintő részében; és/vagy
 - csökkentse a vitatott határozat 2. cikke értelmében vele szemben kiszabott bírságot; valamint
 - a Bizottságot kötelezze az elsőfokú eljárás és a fellebbezési eljárás költségeinek viselésére.
- 20 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:
- utasítsa el a fellebbezést, és
 - a fellebbezőt kötelezze a költségek viselésére.
- 21 a Prysmian és a PrysmianCS az kéri, hogy a Bíróság:
- utasítsa el a fellebbezést, és
 - a fellebbezőt kötelezze a költségek viselésére, ideértve a Bizottság kérelmeinek támogatása végett történő beavatkozásukkal kapcsolatos költségeket is.

A fellebbezésről

- 22 Fellebbezésének alátámasztására a fellebbező két jogalapra hivatkozik. Az első jogalap az EUMSZ 101. cikk és az 1/2003 rendelet 23. cikke (2) bekezdésének megsértésére vonatkozik annyiban, amennyiben a fellebbezőt felelőssé tették az uniós versenyjog Prysmian és a PrysmianCS által 2005. július 29. és 2007. május 3. között elkövetett megsértéséért (a továbbiakban: az eredeti nyilvános ajánlatot megelőző időszak). A második jogalap az EUMSZ 101. cikk és az 1/2003 rendelet 23. cikke

(2) bekezdésének megsértésére vonatkozik annyiban, amennyiben a fellebbezőt felelőssé tették ugyanezen jogsértés 2007. május 3. és 2009. január 28. közötti elkövetéséért (a továbbiakban: az eredeti nyilvános ajánlatot követő időszak). A fellebbező ezenkívül azt kéri, hogy a Bíróság részesítse őt a bírság összegének ugyanolyan mértékű csökkentésében, mint amelyben a Prysmian és a PrysmianCS részesül, csökkentve a vele szemben az utóbbiakkal egyetemlegesen kiszabott bírság összegét abban az esetben, ha a Bíróság helyt adna az említett társaságok által a Törvényszék 2018. július 12-i Prysmian és Prysmian Cavi e Sistemi kontra Bizottság ítélete (T-475/14, EU:T:2018:448) ellen benyújtott fellebbezésnek.

Az első jogalapról

23 Az első jogalap három részre tagolódik.

Az első jogalap első részéről

– A felek érvelése

- 24 Első jogalapjának első részében, amely a megtámadott ítélet 49., 50. és 52. pontjára vonatkozik, a fellebbező azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy a Bizottság nem követett el hibát, amikor az eredeti nyilvános ajánlatot megelőző időszak tekintetében megállapította a fellebbező felelősségét a szóban forgó jogsértésért, azon vélelemre támaszkodva, hogy a fellebbező ténylegesen meghatározó befolyást gyakorolt a Prysmianra és a PrysmianCS-re.
- 25 E tekintetben a fellebbező azt állítja, hogy a GSCP V alapan fennálló részesedése csupán körülbelül 33% volt, a tőke fennmaradó része pedig független harmadik befektetők tulajdonában állt. Ráadásul az ezen alapnak a Prysmian tőkéjében fennálló részesedése az eredeti nyilvános ajánlatot megelőző időszakban – az első 41 nap kivételével – először hozzávetőleg 91%-ot, majd hozzávetőleg 84%-ot tett ki. A Bíróság ítélkezési gyakorlatából azonban kitűnik, hogy a meghatározó befolyás tényleges gyakorlására vonatkozó vélelem csak akkor alkalmazható, ha az anyavállalat a leányvállalat tőkéjében kizárólagos vagy közel kizárólagos részesedéssel rendelkezik. A Törvényszék tévesen állapította meg, hogy amikor az anyavállalatot illeti meg a leányvállalatának részvényeihez fűződő összes szavazati jog, különösen, ha ezenkívül az említett leányvállalat tőkéjében jelentős többségi részesedéssel is rendelkezik, az említett anyavállalat olyan helyzetben van, mintha e leányvállalat kizárólagos tulajdonosa lenne.
- 26 A fellebbező szerint a meghatározó befolyás tényleges gyakorlására vonatkozó vélelem ilyen körülmények között nem alkalmazható, azon alapelvnek megfelelően, amely szerint a vélelmeket megszorítóan kell alkalmazni. E tekintetben a Törvényszék megközelítése nincs összhangban a 2009. szeptember 10-i Akzo Nobel és társai kontra Bizottság ítélettel (C-97/08 P, EU:C:2009:536), amelyben a Bíróság kimondta e vélelem fennállását. Továbbá a Törvényszék által adott értelmezés téves az említett vélelem célkitűzésének fényében, mivel ezen értelmezés az összes részesedésben való részvétel fennállásának a cégnyilvántartásba való gyors betekintésen alapuló egyértelmű bizonyítékát, amely könnyen alkalmazható és biztosítja a jogbiztonságot, az anyavállalat számára a meghatározó befolyás tényleges gyakorlását lehetővé tevő, adott ügyre vonatkozó sajátos körülmények részletes bemutatásával váltaná fel. Végül a Törvényszék a 2018. július 12-i Pirelli & C. kontra Bizottság ítéletében (T-455/14, nem tették közzé, EU:T:2018:450) szögesen ellentétes értelmezést fogadott el ugyanazon leányvállalatot és ugyanazt a jogsértést illetően.
- 27 A Prysmian és a PrysmianCS által támogatott Bizottság vitatja ezt az érvelést. A Bizottság azzal érvel, hogy a fellebbező azon érvét, amely szerint a meghatározó befolyás tényleges gyakorlására vonatkozó vélelem a jelen ügyben nem alkalmazható, mivel a GSCP V alap tőkéjének csupán 33%-ával

rendelkezett, mint elfogadhatatlant, el kell utasítani, mivel azt nem terjesztették elő a Törvényszék előtt. Mindenesetre ez az érv megalapozatlan, mivel a fellebbező egyedül és teljes mértékben ellenőrizte a GSCP V alap befektetéseit érintő döntéseket.

- 28 Válaszában a fellebbező azt állítja, hogy a Törvényszék előtt kifejezetten arra hivatkozott, hogy a GSCP V alapban fennálló tényleges rendelkezési joga nem elegendő ahhoz, hogy lehetővé tegye a Bizottság számára, hogy e tekintetben a meghatározó befolyás tényleges gyakorlására vonatkozó vélelemre támaszkodjon.

– *A Bíróság álláspontja*

- 29 Először is, ami a fellebbező azon érvelését illeti, amely szerint a meghatározó befolyás tényleges gyakorlására vonatkozó, az ítélkezési gyakorlat által elismert vélelem nem alkalmazható a jelen ügyben, mivel a GSCP V alapban fennálló részesedése csupán hozzávetőleg 33%-os volt, a tőke fennmaradó része pedig független harmadik befektetők tulajdonában állt, emlékeztetni kell arra, hogy – amint azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 48. és 64. pontjában megállapította – a Bizottság a fellebbező által a Prysmian és közvetetten a PrysmianCS piaci magatartására ténylegesen gyakorolt meghatározó befolyás vélelmére támaszkodott, amelyet nem a fellebbezőnek a Prysmian tőkéjében közvetetten fennálló részesedésének mértékére alapozott, hanem azon megállapításra, hogy a fellebbező irányította a Prysmian részvényeihez fűződő szavazati jogok gyakorlását.
- 30 Márpedig fellebbezésében a fellebbező nem vitatja sem a Törvényszék e megállapítását, sem pedig azt, hogy az eredeti nyilvános ajánlatot megelőző teljes időszakban az említett szavazati jogok 100%-át még a Prysmianban fennálló részesedés 2005. szeptember 7-i és 2006. július 21-i átruházását követően is ellenőrizte. E körülmények között a fellebbező arra vonatkozó érvét, hogy a GSCP V alapban fennálló részesedése csupán hozzávetőleg 33% volt, mint hatástalant mindenképpen el kell utasítani.
- 31 Másodsor, ami a fellebbező azon érvelését illeti, amely a Törvényszék azon megállapítására irányul, amely szerint a Bizottság jogosan támaszkodott az anyavállalatnak a leányvállalata magatartására ténylegesen gyakorolt meghatározó befolyás vélelmére, emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy az anyavállalatnak lehet betudni a leányvállalat magatartását különösen abban az esetben, ha e leányvállalat, jóllehet külön jogi személyiséggel rendelkezik, nem önállóan határozza meg saját piaci magatartását, hanem lényegében azokat az utasításokat követi, amelyeket az anyavállalat ad a számára, különös tekintettel az e két jogi személy közötti gazdasági, szervezeti és jogi kapcsolatokra (2015. június 24-i Fresh Del Monte Produce kontra Bizottság és Bizottság kontra Fresh Del Monte Produce ítélet, C-293/13 P és C-294/13 P, EU:C:2015:416, 75. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 32 Az állandó ítélkezési gyakorlatból az is kitűnik, hogy abban a különös esetben, ha az anyavállalat a versenyszabályokat megsértő leányvállalatában közvetlenül vagy közvetve kizárólagos vagy közel kizárólagos tőkerészesedéssel rendelkezik, egyrészt ezen anyavállalat meghatározó befolyást gyakorolhat e leányvállalat magatartására, másrészt pedig fennáll azon megdönthető vélelem, amely szerint az említett anyavállalat ténylegesen ilyen befolyást gyakorol. E feltételek mellett elegendő, ha a Bizottság bizonyítja, hogy az anyavállalat a leányvállalatban kizárólagos vagy közel kizárólagos tőkerészesedéssel rendelkezik, ahhoz, hogy vélelmezni lehessen, hogy ez utóbbi meghatározó befolyást gyakorol e leányvállalat üzletpolitikájára. A Bizottságnak ezt követően módjában áll megállapítani, hogy az anyavállalat egyetemlegesen köteles a leányvállalatával szemben kiszabott bírság megfizetésére, kivéve, ha az e vélelem megdöntésére köteles anyavállalat elegendő bizonyítékot terjeszt elő annak bizonyításához, hogy leányvállalata önálló piaci magatartást követ (2020. október 28-i Pirelli & C. kontra Bizottság ítélet, C-611/18 P, nem tették közzé, EU:C:2020:868, 68. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 33 Ennélfogva e vélelem azzal jár – kivéve, ha a vélelmet megdöntik –, hogy bizonyítottnak kell tekinteni, hogy az anyavállalat ténylegesen meghatározó befolyást gyakorol leányvállalatára, és a Bizottság megállapíthatja az előbbi felelősségét az utóbbi magatartásáért, anélkül hogy bármilyen további bizonyítékot kellene szolgáltatnia. A meghatározó befolyás tényleges gyakorlására vonatkozó vélelem alkalmazása tehát nem függ az anyavállalat által ténylegesen gyakorolt befolyásra vonatkozó további körülmények előterjesztésétől (2017. október 26-i Global Steel Wire és társai kontra Bizottság ítélet, C-457/16 P és C-459/16 P-C-461/16 P, nem tették közzé, EU:C:2017:819, 85. és 86. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 34 Kétségtelenül igaz, hogy az eredeti nyilvános ajánlatot megelőző időszakban a fellebbező nem rendelkezett a Prysmian teljes tőkéjével, mivel a GSCP V alapnak a Prysmian tőkéjében való részesedése – ahogyan az a megtámadott ítélet 47. pontjából kitűnik – ebben az időszakban, az első 41 nap kivételével, először hozzávetőleg 91%, majd hozzávetőleg 84% volt. Az sem vitatott, hogy a Bizottság a vitatott határozatban nem állapította meg, hogy e részesedés azt jelenti, hogy a fellebbező a Prysmian tőkéjének szinte teljes egészével rendelkezett.
- 35 Mindazonáltal a jelen ítélet 31–33. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy a meghatározó befolyás tényleges gyakorlására vonatkozó vélelmet nem pusztán önmagában a leányvállalat alaptőkéjében való kizárólagos vagy közel kizárólagos részesedés alapozza meg, hanem az anyavállalat által a leányvállalat feletti irányítás e részesedésből fakadó mértéke. Következésképpen a Törvényszék téves jogalkalmazás nélkül állapíthatta meg a megtámadott ítélet 50. pontjában lényegében azt, hogy az olyan anyavállalat, amely a leányvállalatának részvényeihez fűződő összes szavazati joggal rendelkezik, e tekintetben hasonló helyzetben van, mint az olyan társaság, amely a leányvállalatban kizárólagos vagy majdnem kizárólagos tőkerészesedéssel rendelkezik, így az anyavállalatnak módjában áll meghatározni a leányvállalat gazdasági és kereskedelmi stratégiáját. Ugyanis a leányvállalatának részvényeihez fűződő összes szavazati joggal rendelkező anyavállalat – csakúgy, mint a leányvállalatában kizárólagos vagy közel kizárólagos részesedéssel rendelkező anyavállalat – meghatározó befolyást gyakorolhat a leányvállalat magatartására.
- 36 Ebből következik, hogy a fellebbező állításával ellentétben a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy amennyiben az anyavállalat rendelkezik a leányvállalata részvényeihez fűződő összes szavazati joggal, a Bizottság jogosan támaszkodik arra a vélelemre, hogy az anyavállalat ténylegesen meghatározó befolyást gyakorol leányvállalata piaci magatartására.
- 37 E következtetést nem kérdőjelezi meg a fellebbező által felhozott többi érv sem.
- 38 Először is, az anyavállalat által a kizárólagos vagy majdnem kizárólagos tulajdonában álló leányvállalatára gyakorolt meghatározó befolyásra vonatkozó vélelem ugyanis egyrészt a versenyszabályokkal – különösen az EUMSZ 101. cikkel – ellentétes magatartások megtorlására, illetve azok megisméltésének megelőzésére vonatkozó célkitűzés jelentősége, másrészt egyes uniós jogi alapelvek, így különösen az ártatlanság vélelmének elve, a büntetések személyhez kötöttségének elve és a jogbiztonság elve, valamint a védelemhez való jog – ideértve a fegyveregyenlőség elvét is – követelményei közötti egyensúly megteremtésére törekszik (lásd ebben az értelemben: 2013. július 18-i Schindler Holding és társai kontra Bizottság ítélet, C-501/11 P, EU:C:2013:522, 108. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 39 Kétségtelen, hogy – amint arra a fellebbező hivatkozik – azon személyek azonosítása, akik valamely társaság részvényeihez kapcsolódó szavazatokkal rendelkeznek, adott esetben nehezebbnek bizonyulhat, mint azon személyek meghatározása, akik e részvényekkel rendelkeznek. Ugyanakkor egyrészt semmi sem utal arra, hogy az ilyen nehézségek sérthetik a jogbiztonságot. Azon anyavállalat ugyanis, amely anélkül, hogy a leányvállalatában kizárólagos vagy majdnem kizárólagos részesedéssel rendelkezne, fenntartotta magának vagy megszerezte az e részvényekhez kapcsolódó összes szavazati jogot, nyilvánvalóan tudatában van e helyzetnek.

- 40 Másrészt emlékeztetni kell arra, hogy a Bizottság egyáltalán nem köteles kizárólag az említett vélelemre támaszkodni. Semmi nem akadályozza ugyanis ezen intézményt abban, hogy más bizonyítékokkal vagy az ilyen bizonyítékok és az említett vélelem együttes alkalmazásával bizonyítsa, hogy az anyavállalat ténylegesen meghatározó befolyást gyakorolt leányvállalatára (2017. október 26-i Global Steel Wire és társai kontra Bizottság ítélet, C-457/16 P és C-459/16 P-C-461/16 P, nem tették közzé, EU:C:2017:819, 88. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 41 Másodszor, a fellebbező nemcsak hogy nem fejt ki, hogy a Törvényszék által a jelen ügyben adott értelmezés mennyiben mond ellent a korábbi ítéletben elfogadott értelmezésnek, hanem ez az érv azért is hatástalan, mivel – ahogyan az a jelen ítélet 31–36. pontjából kitűnik – a Törvényszék helyesen állapította meg, hogy a Bizottság támaszkodhatott a meghatározó befolyás tényleges gyakorlására vonatkozó vélelemre.
- 42 Ebből következik, hogy a első jogalap első részét mint megalapozatlant el kell utasítani.

Az első jogalap második részéről

– A felek érvelése

- 43 Első jogalapjának második részében, amely a megtámadott ítélet 71–78. pontjára vonatkozik, a fellebbező egyrészt azt kifogásolja, hogy a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy az eredeti nyilvános ajánlatot megelőző időszak tekintetében neki kell megdöntenie a leányvállalata piaci magatartására ténylegesen gyakorolt meghatározó befolyás véelmét, mivel a Törvényszék nem követelheti meg tőle olyan vélelem megdöntését, amely nem alkalmazandó.
- 44 Másrészt és mindenesetre a Törvényszék azáltal, hogy tévesen értelmezte a jelen ügyben alkalmazandó jogi követelményeket, elmulasztotta megfelelően értékelni a fellebbező által a meghatározó befolyás tényleges gyakorlására vonatkozó vélelem megdöntése érdekében előterjesztett érveket és bizonyítékokat.
- 45 E tekintetben a fellebbező először is rámutat, hogy a Törvényszék által hivatkozott néhány bizonyíték nem alkalmas annak bizonyítására, hogy a GSCP V alap magatartása eltért volna egy egyszerű pénzügyi befektető magatartásától. Másodszor, a Törvényszék azáltal, hogy elutasította a fellebbező azon érvét, amely szerint a Prysmian üzletpolitikáját annak igazgatói testülete határozta meg, azzal az indokkal, hogy a fellebbező nem nyújtott be ezen érvet megerősítő elektronikus leveleket vagy külön jegyzőkönyvet, a Törvényszék *probatio diabolicát* írt elő számára. Harmadszor, a Törvényszék tévesen nem tulajdonított semmiféle jelentőséget annak, hogy a Prysmian a Bizottság tájékoztatáskérésére adott válaszában egyáltalán nem hivatkozik a GSCP V alapra vagy a fellebbezőre. Negyedszer, a Törvényszék indokolás nélkül állapította meg, hogy a Prysmian ügyvezető testülete által ebben az időszakban a függetlenségre és az irányítás hiányára vonatkozóan tett nyilvános nyilatkozatok valótlanok voltak, és azokat az olasz jog megsértésével tették. Ötödször, a Törvényszék tévesen utasította el a fellebbező azon érvét, amely szerint a GSCP V alap nem adott utasításokat a Prysmiannak, azzal az indokkal, hogy ezt az érvet összefüggéstelenül terjesztették elő.
- 46 A Prysmian és a PrysmianCS által támogatott Bizottság vitatja ezeket az érveket. A Bizottság szerint a fellebbezőnek a meghatározó befolyás tényleges gyakorlására vonatkozó vélelem megdöntése érdekében előterjesztett bizonyítékok vizsgálatával kapcsolatos érvelése valójában arra irányul, hogy a Bíróság újból értékelje e bizonyítékokat, következésképpen elfogadhatatlan.

– A Bíróság álláspontja

- 47 Elsősorban meg kell állapítani, hogy a fellebbezőnek a bizonyítási teher Törvényszék általi állítólagos megfordítására vonatkozó érve azon az előfeltevésen alapul, amely szerint a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot annak megállapításakor, hogy a Bizottság a jelen ügyben támaszkodhatott a meghatározó befolyás tényleges gyakorlására vonatkozó vélelemre annak érdekében, hogy megállapítsa a fellebbező felelősségét a szóban forgó jogsértésért az eredeti nyilvános ajánlatot megelőző időszak tekintetében. Márpedig, mivel – ahogyan az a jelen ítélet 36. pontjából kitűnik – a megtámadott ítélet e tekintetben nem tartalmaz téves jogalkalmazást, ezt az érvet el kell utasítani.
- 48 Másodsorban emlékeztetni arra, hogy az EUMSZ 256. cikk (1) bekezdésének második albekezdése és az Európai Unió Bíróságának alapokmánya 58. cikkének első bekezdése szerint a fellebbezés csak jogkérdésekre vonatkozhat. Kizárólag a Törvényszéknek van hatásköre a releváns tények megállapítására és értékelésére, valamint a bizonyítékok értékelésére. E tények és e bizonyítékok értékelése tehát – az elferdítés esetét kivéve – nem minősül olyan jogkérdésnek, amely a fellebbezés keretében a Bíróság felülvizsgálatának hatálya alá tartozna (2018. szeptember 26-i Philips és Philips France kontra Bizottság ítélet, C-98/17 P, nem tették közzé, EU:C:2018:774, 40. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 49 A Bíróságnak a Törvényszék által tett megállapításokra irányuló felülvizsgálati jogköre viszont arra a kérdésre terjed ki, hogy a bizonyítási teherre és a bizonyításfelvételre vonatkozó eljárási szabályokat tiszteletben tartották-e (2017. január 18-i Toshiba kontra Bizottság ítélet, C-623/15 P, nem tették közzé, EU:C:2017:21, 39. pont; 2018. június 14-i Makhlouf kontra Tanács ítélet, C-458/17 P, nem tették közzé, EU:C:2018:441, 57. pont).
- 50 Mivel a jelen ügyben a fellebbező egyáltalán nem hivatkozott a tényeknek és bizonyítékoknak a Törvényszék általi elferdítésére, a meghatározó befolyás tényleges gyakorlására vonatkozó vélelem megdöntése érdekében hivatkozott bizonyítékok vizsgálatára vonatkozó érveit mint elfogadhatatlanokat el kell utasítani.
- 51 Harmadsorban, mivel az első jogalap második része keretében felhozott érvek a jelen ítélet 48. és 49. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében elfogadhatónak tekinthetők, rá kell mutatni először is arra, hogy a fellebbező állításával ellentétben a Törvényszék a megtámadott ítélet 70. és 71. pontjában nem írt elő *probatio diabolicát*, hanem lényegében annak felidézésére szorított, hogy a fellebbezőre hárult a szóban forgó vélelem megdöntésére vonatkozó bizonyítási teher.
- 52 Másodszor, a Törvényszék a megtámadott ítélet 73. és 74. pontjában egyáltalán nem állapította meg, hogy a Prysmian ügyvezető testülete által a függetlenségre vonatkozóan tett nyilvános nyilatkozatok valótlanok és ellentétesek az olasz joggal. A Törvényszék ugyanis csupán azt állapította meg, hogy e nyilatkozatok önmagukban nem alkalmasak a tartalmuk hitelességének bizonyítására, és hogy a meghatározó befolyás gyakorlását konkrét bizonyítékok alapján kell értékelni.
- 53 Harmadszor, noha a fellebbező azt kifogásolja, hogy a Törvényszék tévesen utasította el a keresetlevél 50. pontjában szereplő azon érvét, amely szerint a GSCP V alap nem adott utasításokat a Prysmiannak, rá kell mutatni, hogy a fellebbező nem fejt ki, hogy a Törvényszék miként értelmezhetette volna annak tartalmát ellentétesen azzal, mint ami a megtámadott ítélet 76. pontjában szerepel, sem pedig azt, hogy ennek keretében mely tények vagy bizonyítékok vizsgálatát mulasztotta el, megjegyezve, hogy a Törvényszék a szóban forgó jogalap második része keretében válaszolt azon érvelésre, amelyre a keresetlevél e pontjában a fellebbező hivatkozott.
- 54 Ebből következik, hogy az első jogalap második részét részben mint elfogadhatatlant és részben mint megalapozatlant el kell utasítani.

Az első jogalap harmadik részéről

– A felek érvelése

- 55 Első jogalapjának harmadik részében a fellebbező azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor megerősítette a Bizottság által a vitatott határozatban levont azon következtetést, amely szerint a fellebbező az eredeti nyilvános ajánlatot megelőző időszakban ténylegesen meghatározó befolyást gyakorolt a Prysmianra.
- 56 A Bizottság, a Prysmian és a PrysmianCS úgy véli, hogy e rész elfogadhatatlan, mivel arra kéri a Bíróságot, hogy újból értékelje az első fokon vizsgált tényeket és bizonyítékokat. Álláspontjuk szerint e rész mindenesetre megalapozatlan.

– A Bíróság álláspontja

- 57 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bizottság a vitatott határozatban – ahogyan az a jelen ítélet 9. és 10. pontjából kitűnik – kettős alapra támaszkodott annak megállapításakor, hogy a fellebbező felelős a szóban forgó jogsértésért az eredeti nyilvános ajánlatot megelőző időszakban. Egyrészt a Bizottság a meghatározó befolyás tényleges gyakorlásának vélelmére támaszkodott, azzal az indokkal, hogy a felperes rendelkezett a Prysmian részvényeihez fűződő összes szavazati joggal. Másrészt a Bizottság megállapította, hogy a felperes ténylegesen ilyen befolyást gyakorolt a Prysmianra.
- 58 Márpedig, ahogyan az e jogalap első részének vizsgálatából kitűnik, a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy a jelen ügyben a Bizottság jogosan támaszkodott a meghatározó befolyás tényleges gyakorlására vonatkozó vélelemre annak érdekében, hogy megállapítsa a fellebbezőnek a szóban forgó jogsértésért való felelősségét az eredeti nyilvános ajánlatot megelőző időszak tekintetében. Továbbá e jogalap második részének vizsgálatából kitűnik, hogy a Törvényszék akkor sem alkalmazta tévesen a jogot, amikor a jelen ügyben azt állapította meg, hogy a fellebbezőnek nem sikerült megdöntenie ezt a vélelmet.
- 59 Ilyen körülmények között mint hatástalant el kell utasítani az első jogalapról a Törvényszék azon következtetéseire vonatkozó harmadik részét, amelyek a Bizottság érvelésének második pillérét érintik, amely alapján a Bizottság megállapította a fellebbező felelősségét a szóban forgó jogsértésért az eredeti nyilvános ajánlatot megelőző időszak tekintetében.
- 60 Következésképpen az első jogalapot mint részben elfogadhatatlant, részben pedig megalapozatlant el kell utasítani.

A második jogalapról

- 61 A megtámadott ítélet 81–144. pontjára vonatkozó második jogalap három részből áll.

A második jogalap első részéről

– A felek érvelése

- 62 A második jogalap első részében a fellebbező azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, először is, amikor az eredeti nyilvános ajánlatot megelőző időszakra vonatkozó tényezőkre támaszkodott a Bizottság azon értékelésének jóváhagyása érdekében, amely szerint a fellebbező felelőssége az eredeti nyilvános ajánlatot követő időszak tekintetében is megállapítható, másodszer, amikor csupán kijelentette, hogy az eredeti nyilvános ajánlat semmit nem változtatott a helyzeten,

harmadszor pedig, amikor a bizonyítási terhet a fellebbező hátrányára megfordította. Márpedig a Prysmian nyilvános vételi ajánlat döntő fordulat volt e társaság számára. 2007. május 3-tól a GSCP V alap már csak 46%-os részesedéssel rendelkezett a Prysmian tőkéjében, és e részesedés csupán hozzávetőleg 26%-ot ért el 2007. november 12-én. Ezenkívül 2007. május 3-tól a Prysmiant átláthatósági kötelezettség terhelte a piac tekintetében.

- 63 A Törvényszék által alkalmazott megközelítés ellentétes a többek között a 2016. június 16-i Evonik Degussa és AlzChem kontra Bizottság ítélet (C-155/14 P, EU:C:2016:446) 34. pontjából levonható azon tanulságokkal is, amelyek szerint egyrészt e bíróságnak annak értékelése érdekében, hogy valamely leányvállalat önállóan határozza meg magatartását a piacon, vagy lényegében az anyavállalat által adott utasításokat követi, a jogsértéssel érintett időszakban fennálló tényekre vonatkozó értékelést kell végeznie, másrészt a más időszak alatt fennálló tényeket csupán akkor veheti figyelembe, ha azoknak az érintett időszakra vonatkozó relevanciáját a Törvényszék bizonyítani tudja, és nem vonatkoztatja automatikusan ezen időszakra az e tények értékeléséből levont következtetéseket.
- 64 A fellebbező szerint a Törvényszék tévesen alkalmazta ezen ítélezési gyakorlatot, amikor a megtámadott ítélet 93., 94. és 133. pontjában egyrészt azon – a jogsértés időszakát követő – egyszeri esetre hivatkozott, amikor a GSCP V alap visszavonta a Prysmian ügyvezető testülete tagjainak kinevezését, másrészt pedig arra hivatkozott, hogy az eredeti nyilvános ajánlatot megelőzően kinevezett ügyvezető testület az eredeti nyilvános ajánlat időpontját követően változatlanul maradt, mivel e két tény egyikének sincs hatása a fellebbező által az eredeti nyilvános ajánlatot követő időszakban állítólagosan ténylegesen gyakorolt meghatározó befolyásra. Ráadásul a Törvényszék a megtámadott ítélet 92. pontjában nem támaszkodhatott volna a szavazati jogok feletti ellenőrzésre vagy a Prysmian részvényeseinek közgyűlésén belüli többségi részesedés ellenőrzésére, mivel azok már nem léteztek az eredeti nyilvános ajánlatot követő időszakban. Ezenkívül annak elismerése mellett, hogy a Bizottság – annak érdekében, hogy a leányvállalat magatartását az anyavállalatnak tudja be – nem szorítkozhat annak megállapítására, hogy az anyavállalatnak módjában áll meghatározó befolyást gyakorolni leányvállalata magatartására, hanem azt is ellenőriznie kell, hogy az anyavállalat e befolyást ténylegesen gyakorolta-e, a Törvényszék megállapításait olyan tényezőkre alapította, amelyek legfeljebb arra engednek következtetni, hogy az anyavállalat képes volt bizonyos befolyás gyakorlására, és helybenhagyta azokat a következtetéseket, amelyek a Prysmian részleges közlésein alapulnak.
- 65 A Bizottság szerint a második jogalap elfogadhatatlan, mivel arra kéri a Bíróságot, hogy újból értékelje az első fokon vizsgált tényeket és bizonyítékokat. Mindenesetre e jogalap megalapozatlan.
- 66 A Prysmian és a PrysmianCS azt állítja, hogy a második jogalap első része megalapozatlan.

– *A Bíróság álláspontja*

- 67 A második jogalap első részének elfogadhatóságát illetően emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélezési gyakorlatából kitűnik, hogy azon kérdés megvizsgálása érdekében, hogy az anyavállalat meghatározó befolyást gyakorolhat-e leányvállalatának piaci magatartására, a leányvállalat és anyavállalata közötti gazdasági, szervezeti és jogi kapcsolatokra vonatkozó releváns elemek összességét figyelembe kell venni, és ezáltal tekintettel kell lenni a gazdasági realitásokra. Egyébiránt az anyavállalatnak a leányvállalat magatartására vonatkozó meghatározó befolyás tényleges gyakorlására egybevágó elemek csoportjából is lehet következtetni, még abban az esetben is, ha – elszigetelten vizsgálva – ezen elemek egyike sem elegendő az ilyen befolyás fennállásának bizonyításához (2017. január 18-i Toshiba kontra Bizottság ítélet, C-623/15 P, nem tették közzé, EU:C:2017:21, 46. és 47. pont, valamint az ott hivatkozott ítélezési gyakorlat).
- 68 Az ítélezési gyakorlatból az is kitűnik, hogy e vizsgálat keretében a Törvényszéknek értékelnie kell a jogsértés időszakával egyidejű tényeket, mindazonáltal azon lehetőség sérelme nélkül, hogy az ezen időszakot megelőző időszakra vonatkozó elemekre támaszkodjon, amennyiben bizonyítani tudja ezen

elemeknek a jogsértés időszaka tekintetében való relevanciáját, és nem vonatkoztatja automatikusan ezen időszakra az azt megelőző elemek értékelése alapján levont következtetéseket (2016. június 16-i Evonik Degussa és AlzChem kontra Bizottság ítélet, C-155/14 P, EU:C:2016:446, 34. pont).

- 69 Márpedig, mivel a második jogalap első részében szereplő érveivel a fellebbező lényegében azt rója fel a Törvényszéknek, hogy e vizsgálat során olyan bizonyítékokra támaszkodott, amelyek a szóban forgó időszak tekintetében nem relevánsak, és megfordította a bizonyítási terhet, ezek az érvek olyan jogkérdésekre vonatkoznak, amelyeket a fellebbezés keretében fel lehet vetni.
- 70 Ezzel szemben a bizonyítékok Törvényszék általi, e vizsgálat keretében történő értékelésének megkérdőjelezésére irányuló érvek a jelen ítélet 48. és 49. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlatra tekintettel nem fogadhatók el a fellebbezés keretében, mivel a fellebbező nem hivatkozott e bizonyítékok Törvényszék általi bármilyen elferdítésére.
- 71 Az ügy érdemét illetően meg kell állapítani, hogy a megtámadott ítélet 81–144. pontjában a Törvényszék megvizsgálta azt a kérdést, hogy a fellebbező egyrészt az eredeti nyilvános ajánlatot megelőző időszakban, másrészt pedig az eredeti nyilvános ajánlatot követő időszakban meghatározó befolyást gyakorolt-e a Prysmian piaci magatartására. Ennek keretében a Törvényszék részletesen megvizsgálta azt a nyolc tényezőt, amelyekre a Bizottság e tekintetben támaszkodott. A jogsértés teljes időtartamára vonatkozó e tényezők közül a Törvényszék megvizsgálta többek között a Prysmian különböző ügyvezető testületei tagjainak kinevezésére vonatkozó jogkört, továbbá a részvényesi közgyűlés összehívására vonatkozó jogkört, valamint a tisztségviselők, illetve az egész ügyvezető testület visszahívására irányuló javaslattételi jogkört.
- 72 E vizsgálatból egyáltalán nem tűnik ki, hogy annak ellenőrzése érdekében, hogy a fellebbező az eredeti nyilvános ajánlatot követő időszakban meghatározó befolyást gyakorolt-e a Prysmian piaci magatartására, a Törvényszék az eredeti nyilvános ajánlat időpontját megelőző időszakra vonatkozó bizonyítékokra támaszkodott volna, vagy hogy a fellebbező hátrányára megfordította volna a bizonyítási terhet. E vizsgálatból, és különösen a megtámadott ítélet 93., 94. és 133. pontjából ugyanis kitűnik, hogy a Törvényszék – távolról sem véelve úgy, hogy az eredeti nyilvános ajánlat e tekintetben nem hozott változásokat – gondosan figyelembe vette a Bizottság által a vitatott határozatban felhozott tényezőket, világosan megkülönböztetve az eredeti nyilvános ajánlatot megelőző és az azt követő időszakot. Következésképpen a fellebbezőnek a jelen ítélet 62. pontjában említett érvelése a megtámadott ítélet téves olvasatán alapul, ezért mint megalapozatlant el kell utasítani.
- 73 E körülmények között a második jogalap első részét részben mint elfogadhatatlant és részben mint megalapozatlant el kell utasítani.

Az első jogalap második részéről

– A felek érvelése

- 74 Második jogalapjának második részében a fellebbező arra hivatkozik, hogy a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy a Prysmian ügyvezető testületén belül rendelkezett a Prysmian piaci magatartásának befolyásolásához szükséges mértékű képvislettel.
- 75 Elsősorban teljes mértékben téves a Törvényszék azon állítása, amely szerint a Prysmian ügyvezető testülete ugyanazon összetételének az eredeti nyilvános ajánlatot követő időszakban való fenntartása arra utaló valószínűsítő körülménynek minősül, hogy a Prysmian ügyvezető testülete az eredeti nyilvános ajánlatot követően továbbra is irányítást gyakorolt ezen ügyvezető testület felett. E testület, amelyet a 2007. február 28-i közgyűlésen neveztek ki, tíz tisztségviselőből állt, akik közül csupán hárman voltak a PIA ügyvezetői. Mivel az említett ügyvezető testület határozatait egyszerű többséggel fogadja el, a PIA e testületben ülésező ügyvezetői soha sem lettek volna képesek ténylegesen irányítani

a Prysmian ügyvezető testületének egészét. Ráadásul a Törvényszék tévesen értelmezte az ügy irataiban szereplő bizonyítékokat, amikor figyelmen kívül hagyta azt a tényt, hogy a PIA minden egyes ügyvezetőjének, akik a Prysmian ügyvezető testületének is tagjai, tilos volt az eredeti nyilvános ajánlatot követő időszakban kizárólag vagy lényegében más felek – köztük a fellebbező – javára eljárni.

- 76 Másodsorban, a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot a Prysmian ügyvezető testületében üléselő két független, nem ügyvezető tisztségviselő (a továbbiakban: szóban forgó tisztségviselők) szerepét illetően.
- 77 E tekintetben a fellebbező először is arra hivatkozik, hogy a Törvényszék azon állítását illetően, amely szerint a fellebbező a Prysmian ügyvezető testülete tagjainak legalább 50%-ával kapcsolatban állt, tekintettel a szóban forgó tisztségviselőkkel fennálló kapcsolatokra, ezen állítólagos kapcsolatok, amelyek különösen „korábbi tanácsadási szolgáltatások” vagy „tanácsadói szerződések” révén álltak fenn, semmilyen vizsgálat tárgyát nem képezték, és azokat a megtámadott ítélet nem megfelelően ismertette. A Törvényszék azt sem bizonyította, hogy ezen állítólagos kapcsolatok előnyt élveztek vagy élvezhettek volna a szóban forgó tisztségviselőket terhelő, a többi részvényestől való függetlenségi kötelezettséggel szemben.
- 78 Az ítélezési gyakorlatból kitűnik, hogy kizárólag a tisztségek halmozása hozná szükségszerűen az anyavállalatot olyan helyzetbe, hogy meghatározó befolyást tudjon gyakorolni leányvállalatának piaci magatartására. Márpedig a jelen ügyben a szóban forgó tisztségviselők nem voltak sem a fellebbező igazgatótanácsának tagjai, sem alkalmazottai, sem ez utóbbi felsővezetői. Ráadásul egyikük sem töltött be vezetői munkakört a fellebbezőnél.
- 79 Ezenkívül a Törvényszék annak kimondásával, hogy a fellebbező nem bizonyította a szóban forgó tisztségviselőkkel való kapcsolat hiányát, megfordította a bizonyítási terhet.
- 80 Végül, még ha feltételezzük is, hogy a szóban forgó tisztségviselőket a PIA ügyvezetőivel együtt kell figyelembe venni, e tisztségviselők együttesen nem a Prysmian ügyvezető testületének többségét, hanem csupán tíz tagból ötöt tesznek ki, vagyis ezen ügyvezető testület felét, ami azt jelenti, hogy nem fogadhatnak el önállóan ügyvezető testületi határozatot.
- 81 Másodszor, a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, ami a szóban forgó bizonyítékok elferdítésének minősül, amikor a Prysmian ügyvezető testülete által tett, a független tagjai függetlenségét megerősítő nyilatkozatok bizonyító erejének hiányát állapította meg, ezáltal ismét megfordítva a bizonyítási terhet. Az eredeti nyilvános ajánlatot követő időszakban a Prysmiannak meghatározott számú független tisztségviselőt kellett kineveznie az ügyvezető testületébe. E tekintetben ki volt zárva a valamely tisztségviselő és a társaság közötti bármiféle rokonsági vagy szakmai kapcsolat, ideértve a vállalatcsoport más társaságait vagy a fő részvényeseket is. Márpedig a Prysmian ügyvezető testülete több alkalommal formálisan megerősítette, hogy a független tisztségviselők valóban függetlenek. Ha a Prysmiannak a legcsekélyebb kétsége lett volna e megerősítések helytállóságával kapcsolatban, azok megtételével az olasz jog alapján polgári, közigazgatási és esetlegesen büntetőjogi szankciókat kockáztatott volna.
- 82 Harmadszor, a Törvényszék a megtámadott ítéletben következetlenül értékelte a bizonyítékokat, amikor egyrészt a megtámadott ítélet 108. pontjában megállapította, hogy pusztán az a tény, hogy a Prysmian ügyvezető testülete a saját tisztségviselőit függetlenként értékelte, nem alkalmas a fellebbezővel fennálló kapcsolat hiányának, következésképpen e tisztségviselők tényleges függetlenségének bizonyítására, másrészt ezen ítélet 136. pontjában megállapította, hogy e testület ülésének jegyzőkönyvét illetően, amely rögzítette a résztvevők megjegyzéseit, a fellebbező feladata ellenbizonyítás bemutatása.

- 83 Második jogalapjának harmadik részében a fellebbező arra hivatkozik, hogy a Törvényszék által hivatkozott egyéb körülmények egyike sem elegendő önmagában vagy más tényezőkkel együtt annak bizonyításához, hogy a felperes az eredeti nyilvános ajánlatot követő időszakban ténylegesen meghatározó befolyást gyakorolt a Prysmianra.
- 84 Elsősorban a GSCP V alap azon jogköre, hogy kinevezze a Prysmian ügyvezető testületének tagjait, és az ezen alapokat megillető, a részvényesi közgyűlés összehívására vonatkozó jogkör, valamint a tisztségviselők, illetve az egész ügyvezető testület visszahívására irányuló javaslatkeltési jogkör, nem bizonyítja, hogy a fellebbezőnek ugyanezen alapokon keresztül módjában állt meghatározó befolyást gyakorolni a Prysmianra. Ami ugyanis a kinevezési jogosultságokat illeti, a Törvényszék ítélkezési gyakorlata annak bizonyítását követeli meg, hogy az igazgatótanács ily módon kinevezett tagjai tényleges irányítást tudnak gyakorolni az ügyvezető testület egésze felett.
- 85 Másodsorban, ami az eredeti nyilvános ajánlat előtt a PIA ügyvezetőire ruházott jogköröket illeti, a Prysmian stratégiai bizottságában az eredeti nyilvános ajánlatot követően történő kinevezésük, a rendszeres naprakésszé tételek és havi jelentések kézhezvétele, valamint az eredeti nyilvános ajánlat nyomán elfogadott és a megtámadott ítélet 130. pontjában említett egyéb intézkedések közül egyik sem minősül önállóan vagy együttesen a Prysmian feletti meghatározó befolyás tényleges gyakorlásának bizonyítékának.
- 86 Harmadsorban, téves a Törvényszéknek a megtámadott ítélet 140–142. pontjában tett azon megállapítása, amely szerint a fellebbező a Prysmian tekintetében egy ipari tulajdonos tipikus magatartását tanúsította. Ezenkívül a Törvényszék nyilvánvalóan tévesen alkalmazta a jogot, amikor figyelmen kívül hagyta azt az ítélkezési gyakorlatot, amely szerint a versenyjogi jogsértésekért való felelősség nem tudható be egy egyszerű, a fellebbezőhöz hasonló pénzügyi befektetőnek.
- 87 A Bizottság azt állítja, hogy a második jogalap második és harmadik része a jelen ítélet 65. pontjában már kifejtett okokból elfogadhatatlan. A második rész ezenkívül hatástalan. Másodlagosan a Bizottság azt állítja, hogy e két rész megalapozatlan.
- 88 A Prysmian és a PrysmianCS előadja, hogy e két rész elfogadhatatlan, másodlagosan pedig megalapozatlan.

– *A Bíróság álláspontja*

- 89 Először is, amennyiben a fellebbező azt kifogásolja, hogy a Törvényszék nem válaszolt a fellebbező és a Prysmian ügyvezető testületének tagjai közötti kapcsolatok fennállására és relevanciájára vonatkozó érveire, rá kell mutatni, hogy a Törvényszék azáltal, hogy a megtámadott ítélet 106. pontjában a vitatott határozat (761) és (762) preambulumbekzdésére, valamint azok lábjegyzeteire hivatkozott, kellőképpen azonosította a szóban forgó kapcsolatokat. Ezenkívül ezen ítélet 106–108. pontjából kitűnik, hogy a Törvényszék megállapította, hogy a jelen ügyben e kapcsolatok olyannak tekinthetők, mint amelyek azon körülmények egyikét képezhették, amelyekre a Bizottság támaszkodhatott annak bizonyítása érdekében, hogy a fellebbező meghatározó befolyást gyakorolt a Prysmian magatartására.
- 90 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a jelen ítélet 67. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy az anyavállalatnak a leányvállalat magatartására vonatkozó meghatározó befolyás tényleges gyakorlására egybevágó elemek csoportjából is lehet következtetni, még abban az esetben is, ha – elszigetelten vizsgálva – ezen elemek egyike sem elegendő az ilyen befolyás fennállásának bizonyításához.
- 91 Másodsorban, a bizonyítékoknak a Törvényszék általi állítólagos következtelen értékelését illetően meg kell állapítani, hogy a fellebbező érvelése a megtámadott ítélet 108. és 136. pontjára vonatkozik. Ezen ítélet 108. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy pusztán az a tény, hogy ezen ügyvezető

testület függetlenként értékelte egyes tisztségviselőit, sőt a vállalatirányítási jelentéseiben ilyen értékelést tett közzé – amint ezt a fellebbező állítja –, önmagában nem kérdőjelezheti meg a Bizottság azon megállapítását, miszerint e tisztségviselők a fellebbezővel valójában továbbra is jogviszonyban álltak. Így a Törvényszék lényegében jelezte, hogy az igazgatótanács értékelését a Bizottság megállapításai cáfolhatják. Márpedig ezen értékelés egyáltalán nem inkoherens a megtámadott ítélet 136. pontjában tett, a Prysmian ügyvezető testületének egy formális jegyzőkönyvben leírt megjegyzésre vonatkozó azon megállapítással, amely szerint az ilyen dokumentum arra szolgál, hogy rögzítse az ügyvezető testület említett ülésén résztvevők megjegyzéseit.

- 92 Harmadszor, ami a bizonyítási teher állítólagos megfordítását illeti, a szóban forgó tisztségviselők szerepét illetően elegendő megjegyezni, hogy a fellebbező érvelése a megtámadott ítélet téves értelmezésén alapul. Ezen ítélet 106. pontjában ugyanis a Törvényszék a Bizottság által hivatkozott bizonyítékok értékelését követően, és miután megállapította, hogy az e bizonyítékok által alátámasztott személyes kapcsolatok releváns körülményt képeznek azon kérdés vizsgálatára keretében, hogy a fellebbező tényleges irányítást gyakorolt-e a Prysmian felett, lényegében annak megállapítására szorított, hogy a fellebbezőnek nem sikerült megcáfolnia ezt a következtetést.
- 93 Negyedszer, ami a fellebbező azon érvét illeti, amely szerint az ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy kizárólag a tisztségek halmozása hozná szükségyszerűen az anyavállalatot olyan helyzetbe, hogy meghatározó befolyást tudjon gyakorolni leányvállalatának piaci magatartására és a jelen ügyben nem állt fenn ilyen helyzet, emlékeztetni kell arra, hogy az ítélkezési gyakorlatból kitűnik – ahogyan arra a Törvényszék a megtámadott ítélet 107. pontjában rámutatott –, hogy az anyavállalat és leányvállalata által alkotott gazdasági egység fennállása nem csupán az e két társaság közötti formális viszonyok alapján állapítható meg, hanem ezen egység informálisan is létrejöhet, többek között azáltal, hogy az ilyen gazdasági egységet alkotó jogalanyok között személyi összefonódások állnak fenn (lásd ebben az értelemben: 2013. július 11-i Bizottság kontra Stichting Administratiekantoor Portielje ítélet, C-440/11 P, EU:C:2013:514, 68. pont).
- 94 Mindazonáltal az ítélkezési gyakorlatból nem következik, hogy két társaság közötti személyes kapcsolatok e tekintetben csak a tisztségek halmozásának esetén lehetnek relevánsak. Az ilyen személyes kapcsolatok relevanciája ugyanis abban a tényben rejlik, hogy azok azt sugallhatják, hogy valamely személy, noha egy adott társaság nevében tevékenykedik, egy másik társasággal fennálló kapcsolataira tekintettel ténylegesen ez utóbbi társaság érdekeit követi. Márpedig ez az eset állhat fenn akkor is, ha valamely társaság igazgatótanácsában ülésező személy „korábbi tanácsadói szolgáltatások” vagy „tanácsadói szerződések” révén egy másik társasággal áll kapcsolatban, ahogyan arra a Törvényszék a megtámadott ítélet 106. pontjában rámutatott.
- 95 Ebből következik, hogy a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor megállapította, hogy az ilyen személyes kapcsolatok főszabály szerint relevánsak lehetnek annak megállapítása szempontjából, hogy az anyavállalat meghatározó befolyást gyakorolhat-e leányvállalatának piaci magatartására.
- 96 Ötödször, ami a fellebbező által a második jogalap második és harmadik részében hivatkozott többi érvet illeti, úgy tűnik, hogy ezen érvek összességével a fellebbező valójában arra szorítkozik, hogy megkérdőjelezze a Törvényszék által a jelen ügyben releváns bizonyítékok elemzése keretében elvégzett ténybeli értékelést, így azt kívánja elérni, hogy a Bíróság a saját értékelésével helyettesítse a Törvényszék értékelését.
- 97 Márpedig, ahogyan az a jelen ítélet 48. és 49. pontjában szerepel, kizárólag a Törvényszék rendelkezik hatáskörrel a releváns tények megállapítására és értékelésére, valamint a bizonyítékok értékelésére, és e tények és bizonyítékok értékelése tehát – az elferdítés esetét kivéve – nem minősül olyan jogkérdésnek, amely a fellebbezés keretében a Bíróság felülvizsgálatának hatálya alá tartozna.

- 98 A Bíróság azt is pontosította, hogy amennyiben a fellebbező a bizonyítékoknak a Törvényszék általi elferdítésére hivatkozik, akkor pontosan meg kell jelölnie a Törvényszék által elferdített bizonyítékokat, és bizonyítania kell azokat az elemzési hibákat, amelyek a Törvényszéket az értékelése során ezen elferdítéshez vezették (2019. november 28-i Brugg Kabel és Kabelwerke Brugg kontra Bizottság ítélet, C-591/18 P, nem tették közzé, EU:C:2019:1026, 63. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 99 Kétségtelen, hogy a fellebbező úgy érvel, hogy a Törvényszék elferdítette a Prysmian ügyvezető testülete által tett azon nyilatkozatok tartalmát, amelyek megerősítették, hogy az ezen ügyvezető testületben üléselő független tisztségviselők valóban függetlenek voltak. A fellebbező azonban nem bizonyította, hogy a Törvényszék hogyan ferdtette el a szóban forgó bizonyítékokat.
- 100 Ugyanis emlékeztetni kell arra, hogy e tekintetben a Törvényszék a megtámadott ítélet 108. pontjában megállapította, hogy pusztán az a tény, hogy ezen ügyvezető testület függetlenként értékelte egyes tisztségviselőit, sőt a vállalatirányítási jelentéseiben ilyen értékelést tett közzé, önmagában nem kérdőjelezheti meg a Bizottság azon megállapítását, miszerint e tisztségviselők a fellebbezővel ténylegesen továbbra is kapcsolatban álltak.
- 101 Mivel ebből következően a fellebbező nem bizonyította a tények vagy bizonyítékok bármely elferdítését, az e tények és bizonyítékok Törvényszék általi értékelésének megkérdőjelezésére irányuló érvelését mint elfogadhatatlant el kell utasítani.
- 102 Következésképpen a második jogalapot mint részben elfogadhatatlant, részben pedig megalapozatlant el kell utasítani.
- 103 A fellebbező azon kérelmét illetően, hogy részesüljön a bírság összegének ugyanolyan mértékű csökkentésében, mint amelyben a Prysmian és a PrysmianCS részesül, csökkentve a vele szemben az utóbbiakkal egyetemlegesen kiszabott bírság összegét abban az esetben, ha a Bíróság helyt adna az említett társaságok által az Európai Unió Törvényszékének 2018. július 12-i Prysmian és Prysmian Cavi e Sistemi kontra Bizottság ítélete (T-475/14, EU:T:2018:448) ellen benyújtott fellebbezésnek, elegendő rámutatni, hogy a Bíróság e fellebbezést 2020. szeptember 24-i Prysmian és Prysmian Cavi e Sistemi kontra Bizottság ítéletében (C-601/18 P, EU:C:2020:751) elutasította.
- 104 Következésképpen, mivel a fellebbező által a fellebbezése alátámasztására felhozott egyetlen jogalapnak sem lehet helyt adni, a fellebbezést teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

- 105 A Bíróság eljárási szabályzata 138. cikkének (1) bekezdése alapján, amelyet ugyanezen szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése alapján a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.
- 106 Mivel a fellebbező pervesztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell saját költségein felül a Bizottság részéről felmerült költségek viselésére.
- 107 Az eljárási szabályzat 184. cikkének (4) bekezdése szerint, ha nem az elsőfokú eljárásban beavatkozó fél terjesztette elő a fellebbezést, az elsőfokú eljárásban beavatkozó felet csak akkor lehet a fellebbezési eljárás költségeinek viselésére kötelezni, ha részt vett a Bíróság előtti eljárás írásbeli vagy szóbeli szakaszában. Ha e fél részt vesz az eljárásban, a Bíróság dönthet úgy, hogy e fél maga viseli saját költségeit.
- 108 Mivel a Prysmian és a PrysmianCS részt vettek a Bíróság előtti eljárásban, úgy kell határozni, hogy a jelen ügy körülményei között a Prysmian és a PrysmianCS maguk viselik saját költségeiket.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

- 1) **A Bíróság a fellebbezést elutasítja.**
- 2) **A Bíróság The Goldman Sachs Group Inc.-et kötelezi a saját költségein felül az Európai Bizottság részéről felmerült költségek viselésére.**
- 3) **A Prysmian SpA és a Prysmian Cavi e Sistemi Srl maguk viselik saját költségeiket.**

Aláírások